

Vardagslivet som barn till döva föräldrar

Hur är det att vara barn till döva föräldrar? Hur formas vardagslivet och vad innebär det att växa upp i en familj som avviker från normen?

Författaren till boken *Så språkar mamma och jag* har vuxit upp i ett mindre samhälle i södra Finland. Hon och hennes syskon är hörande, men föräldrarna är döva. Båda förlorade sin hörsel vid tidig ålder till följd av hjärnhinneinflammation. Frånsett dövheten är de friska och välfungerande. Pappan tillbakadragen och mamman lite mer expressiv.

Genom att berätta om sin barndom och uppväxt ger författaren inblick i familjens liv. Barnen lär sig tidigt att teckna och att växla mellan teckenspråk och talspråk. Teckenspråket är välutvecklat, ord som det inte finns särskilda tecken för bokstaveras. Det händer att barnen får fungera som tolkar i olika situationer. I grannskapet och närsamhället är människorna hjälpsamma och förstående. Detta gör att barnen sällan hamnar i situationer som de upplever som svåra eller pinsamma. Visst händer det att mamman i familjen ibland blir arg och ledsen över att hon inte hör, hon vill höra på radion och lyssna på musik, men hon låter inte sin frustration gå ut över barnen.

Den bild jag får av livet i familjen är att det inte skiljer sig särskilt mycket från livet i familjer där alla är hörande. Flickan växer upp, går i skolan, tar studenten och lever ett tonårsliv som är lagom dramatiskt. Mammans oro är ungefär den samma som alla mödrar har. Eller hade, i femtio- och sextiotalets Finland.

Boken är lättläst och lärorik i den meningen att den visar att livet i en familj där inte alla är hörande, inte behöver

skilja sig särskilt mycket från livet i andra familjer. Det är inte språket som avgör familjens välbefinnande eller barnens uppväxt, utan föräldrarnas förmåga till närvaro, den trygghet som finns i närmiljön och inte minste de fördelar det innebär att få växa upp i ett inkluderande och jämlikt samhälle.

Gun-Lis Angsell

Så språkar mamma och jag

Päivi Fredäng

VISTO förlag

VISTO
FÖRLAG

SÅ SPRÅKAR
mamma och jag
Päivi Fredäng